

Lønningsudgifterne afholdes først af Nettoindtægten; det fornødne Tilskud omsættes til Sæd à 4 Rd. pr. Td. Drage vi altsaa fra Lønningsudgifterne (1,746,000 Rd.) Nettoindtægten (1,057,781 Rd.), bliver der endnu tilbage 688,219 Rd., som skulle tilskydes af Statskassen, men omsættes til Sæd à 4 Rd.

Lønden; der bliver altsaa 172,055 Tdr. Sæd, af hvilke $\frac{1}{5}$ eller 34,411 Tdr. skal erlægges i Rug, $\frac{1}{5}$ eller 34,411 Tdr. i Havre og $\frac{3}{5}$ eller 103,233 Tdr. i Byg, i hvilken Kornsort tillige skal udredes 30,675 Tdr. i Alderstiklag. Drage vi disse Beløb fra de disponible Mæsker af Sæd, faae vi følgende Resultat:

48,939 Tdr. Rug . ÷	34,411 Tdr. er	14,528 Tdr. Rug.
48,468 — Havre ÷	34,411 — „	14,057 — Havre.
151,350 — Byg . ÷	(103,233 — + 30,675 = 133,908 Tdr.)	17,442 — Byg.
	Desuden habes til Disposition	4,607 — Hvede.
		867 — Erter.
		188 — Boghvede.

51,689 Tdr. Sæd.

Med denne Sæd skulle de under 3) anførte Udgifter, til Beløb 194,988 Rd., afholdes; regne vi da Sæden kun til en Gjennemsnitspris af 4 Rd., faae vi 206,756 Rd.; der bliver altsaa et Overskud af 11,768 Rd. — foruden Overskuddet af Bispetienden.

De øvrige Medlemmer forbeholde sig under den mundtlige Forhandling at gjøre deres Bemærkninger ved disse Forslag.

Det andet Mindretal (F. Nielsen), der, som Endringsforslagene ville vise, i flere Punkter samstemmer med Fleertallet, formener dog, at enhver Classification af Embederne maa opfattes, indtil de fornødne Forarbejder for en retfærdig Inddeling ere tilveiebragte, og han finder det ei engang passende for Lovgivningsmagten i Forrøpning til en senere Revision at grundlægge en vigtig Lov paa Beregninger, der fra først af erkendes for høist mangelfulde.

Hele Udvalget har endelig endnu ved denne Paragraph foreslaaet en Endring, hvorved det til Capellaner pro loco bestemte Beløb nedfattes med 4000 Rd. og det til Oprettelse af nye residerende Capellanier forhøies med lige saameget. Man antager nemlig, at Oprettelsen af residerende Capellanier er et bedre Middel til at skaffe en varig Forøgelse af geistlig Virksomhed, hvor den paa Grund af Kaldets Udstrækning og vokende Folkemængde behøves, end de altfor afhængigt stillede Capellaner pro loco. Udvalget har dernæst anseet det for rigtigt, at de hidtil af Statskassen af-

holdte Understøttelser til Capellanhold anføres her imellem Lønningsfondens directe Udgifter til præstelig Virksomheds Løn.

Til § 3.

Udvalget har, saameget mere som der i dets egen Midte havde viist sig forskjellig Mening om Fortsaaelsen af Udkastets Bestemmelse om Tilskuddet til den nye Præst i Naadensaaret, foreslaaet tilføjet en bestemt Forklaring. Søvrigt finder Udvalget ved denne Paragraph Intet at bemærke, da det erkender Afsløsningen af Naadensaaret for i sig selv ønskelig og for nødvendig ved Overgangen til en ny Lønningsordning og ikke har nogen Betænkelse ved at overlade Bestemmelsen af den Maa, hvorpaa Indtægtsfordelingen i Fremtiden skal stee imellem Formanden eller hans Vo og Estermanden, til kongelig Anordning. Alene for at der ikke i muligt indtrædende Tilfælde skal savnes en Regel, har Udvalget foreslaaet en Tilføelsbestemmelse om den sjelden benyttede Ret, der efter Refer. til Bisopperne af 23de December 1729 tilkommer personelle Capellaner.

Til § 4.

Efter Udkastets, som det synes de fleste af os, noget utydeligt udtrykte Bestemmelse, skulle, idet Loven kommer til Anvendelse paa et Kald og for Fremtiden ved Vacance, det allerede et Kald paahvilende Byggelaan gaae over paa Lønningsfondens, men ethvert nyt Laan hvile